

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Carrie Elkin Trio

Saturday 20 Sep 2014

Zowel met echtgenoot Danny Schmidt als met Sam Baker op ons podium wist Carrie een onuitwisbare indruk achter te laten. Wat een stem en een power weet deze dame voort te brengen. De laatste keer dat ze bij ons stond, gaven we aan dat het tijd was voor een optreden met haar als centraal persoon. We hebben niet lang hoeven wachten voor dat deze wens werd verwezenlijkt. Carrie wordt muzikaal en vocaal bijgestaan door Anthony da Costa op gitaar en door Lindsay Verrill op cello en bas.

Trampolines in Texas?

Na een enthousiast wederzien met Carrie en haar tourmanager grand cru Rebecca Kemp, die ook bij ons andere artiesten begeleidde, maakten we kennis met Anthony Da Costa en LiondseyVerrill. Na de soundcheck was er even de relatieve rust en het genot van de gezamenlijke maaltijd. Het zal u niet verbazen dat ook hier Carrie geen moeite had om de conversatie levendig te houden. Als je elkaar een beetje kent en in het geval van Carrie, "husband to be", Danny Schmidt al vele keren heb mogen verwelkomen, dan praat je elkaar dus even bij en komen er App berichten uit Texas die ons groeten. In zulke gesprekken hoor je altijd weer nieuwe dingen, zo vertelde Carrie ons dat ze ooit nationaal kampioen trampoline was geweest. Deze onthulling verbaasde niemand van de aanwezigen en was gelijk een prachtige metafoor voor de persoonlijkheid van Carrie. Ze vertelde dat ze al geruime tijd hoopte dat Danny haar voor haar verjaardag een trampoline zou geven, maar hij weigerde dit consequent, teveel risico's vond Danny. Maar stiekem hoopt ze dat Danny van mening veranderd en haar er toch een geeft, als huwelijkscadeau.

We hadden Carrie uitgenodigd omdat we haar als side vrouw bij zowel Danny als Sam Baker zo'n indruk vonden maken, dat we haar wel eens met een eigen band wilde zien optreden. Zoiets kan tegenvallen. Maar Carrie overtrof onze stoutste verwachtingen. Ze beet de spits af met twee stevige songs waar we gelijk werden geconfronteerd met haar vocale bereik. Het daarop volgende applaus neemt ze bijna verlegen en verbaasd tot zich. Dat ze vocaal kan uithalen wisten we al, maar in de bijna psychedelische verstilling van bijvoorbeeld het derde nummer "Longing moves the ocean" excelleerde deze dame ook. Het subtiele dragende spel op de cello van Liondsey en de vloeiende licks van Anthony droegen daar overigens sterk aan bij. Carrie perst soms in de lucht schoppend, licht verkrampend de ene na de andere song uit haar tengere postuur. Als er iemand haar songs leeft, is zij het wel. Menige keer was zij tot tranen toe geroerd. Zij was overigens niet de enige. Meerdere mensen in het publiek moesten ook een traan wegpinken. Anthony die ook regelmatig op toer is met Jimmy Lafave, ontpopte zich naast meester gitarist, die ook al stuiptrekkend in zijn solo's leek te verdwijnen, tot een stand up comedian. Zijn gortdroge opmerkingen waren regelmatig reden voor een lachsalvo van het publiek. Zijn imitatie van Sam Baker was meesterlijk. Hij deed een impressie van hoe het zou klinken op de bruiloft van Danny en Carrie als Sam hen in de echt verbind. Sam is namelijk beëdigd voor de functie en gaat dat dan ook doen op 18 oktober aanstaande. Waarna Carrie overigens alweer vrij snel op pad gaat met Sam Baker en niet met haar man Danny. Naast de passie en ingetogenheid was er veel lol op het podium tussen de artiesten. Carrie haar rol als moeder van het koppeltje Anthony en Lindsey, werd uitvergroot met verwijzingen naar de echte moeder van Liondsey, door dat Anthony en Liondsey als in een rollenspel een imitatie weg geven van hoe deze reageert op het reizen van haar dochter en toekomstige schoonzoon naar Europa. Naast veel spelplezier en humor krijg je ook een beeld van de performer Carrie die een gesetteld bestaan in Colorado als chemicus opgeeft en haar ouders de zenuwen bezorgt door in Boston in de metro foaien te vangen met haar optredens en dan vrij rigoureuus besluit om zich te vestigen in Austin. Dit bezingt ze in "The edge of the world", met als boodschap, soms moet je gewoon je hart volgen inclusief de risico's. Ze vervolgt met een song van Neil Young, "Love is a rose", in de uitvoering van de door haar bewonderde Linda Rondstadt. En fluistert in de microfoon dat ze deze eigenlijk beter vind dan de uitvoering van Neil. Later kondigt ze aan dat ze een nieuw nummer wil laten horen wat ze die middag in de bus geschreven heeft, om vervolgens het publiek op het verkeerde been zettend, "That'll be the day" van Holly voor het voetlicht te brengen. De eigen song die Anthony ons presenteerde maakte duidelijk, dat hij naast een geweldige gitaarbeheersing en een belangrijke bijdrage op backing en harmony vocals, ook vocaal iets te bieden had.

De Dylan cover: "A Hard Rain's A-Gonna Fall" werd mogelijk nog intenser uitgevoerd dan de vorige keer op ons podium. Carrie refereerde in de introductie naar dit filmpje als één van haar favoriete filmpjes en dat zijn een kleine vijfduizend mensen met haar eens. Ook voor "The hardest working woman in rootsland", komt er een eind aan een optreden. Maar dan had ze buiten het publiek gerekend, een staande ovatie, stampvoetend en fluitend werd de band om een encore verzocht. "Lift up the anchor", bracht de rust terug. Weer in de kleedkamer en in een flitsoverleg besloot Carrie dat

ze nog een keer gebruik wilde maken van de geweldige akoestiek van het gebouw. Ze keerde terug, enigszins verlegen, duwde de microfoon weg en refereerde aan haar ervaringen van het zingen in de kerk. Ze keerde in zichzelf, haar lichaam tot het uiterste gespannen en daar was: "Amazing Grace". Een dorpshuis midden in de polder veranderde in een kerk in "The deep south", de zwoele warmte hielp daar zeker aan mee. Na afloop was het even stil. Niet iedereen had dit met droge ogen doorstaan. En als de band bij het afscheid tegen je zegt dat dit het beste optreden tot nu toe was. Wat wil je dan nog meer? Nou dat ze terug komt natuurlijk! 7 november staat ze er weer met Sam en Chip! Getrouwd en hopelijk een trampoline in de achtertuin rijker.

1.Echo In The Hills

2.Roots & Wings

3.Longing Moves The Ocean

4.My Brother Said (unreleased)

5.Berlin

6.Edge Of The World

7.Love Is A Rose [Neil Young]

1.Shots Rang Out

2.Jesse Likes Birds

3.Spent [Andy da Costa] *

4.Crying Out (unreleased)

5.Company Of Friends [Danny Schmidt]

6.That'll Be The Day [Buddy Holly]

7.Landeth By Sea

8.A Hard Rain's A-Gonna Fall [Bob Dylan]

9.Lift Up The Anchor

10.Amazing Grace [John Newton] **

All tracks by Carrie Elkin except where noted

Carrie Elkin |vocals, acoustic guitar

Anthony da Costa |electric guitar, vocals

Liondsey Verrill |bass guitar, cello, vocals

* Anthony| lead vocals

** Carrie|solo, a capella, unplugged